

Hans-Gert Pöttering: Po hlasování v Irsku - Quo vadis Evropa?

Irští voliči řekli 12. června 2008 "Ne" Lisabonské smlouvě. Bude nutno do detailu analyzovat, proč tento výsledek nastal a proč Irové, kteří více než ostatní členské státy profitovali ze svého členství v Evropské unii, takto hlasovali. Na první pohled se zdá, že mnozí, kteří hlasovali "Ne", tak učinili pouze z jednoho specifického - a mnohdy velmi protichůdného - důvodu.

Někteří podnikatelé se zasazovali o NE, protože viděli ohroženu svou podnikatelskou svobodu, naproti tomu část odborů proto, že se jim smlouva nepříšla dostatečně sociální. Další dokonce věřili, že Smlouvou se usnadní přístup k interrupcím nebo zpochybňuje irský daňový systém. Jak poznamenal kdysi generál De Gaulle, v referendu dostáváme odpovědi na otázky, které nebyly položeny. Nechci jít takto daleko, ale zrno pravdy v té poznámce bude. Co bylo jejich skutečným motivem, proč nevěřili, že Evropská unie je s touto smlouvou na správné cestě do budoucnosti, to se musí ještě důkladně zkoumat.

Již dnes je jasné, že výsledek tohoto hlasování staví Evropskou unii před jednu, byť zdaleka ne první, velkou výzvu. Lisabonská reformní smlouva vznikla z Ústavní smlouvy, který byla výsledkem veřejně zasedajícího Konventu, jež se skládal z poslanců národních parlamentů a Evropského parlamentu. Tato smlouva přinesla Evropské unii více demokracie, více transparentnosti a zlepšila její schopnost konat. Tato smlouva posiluje Evropský parlament, dává národním parlamentům více zodpovědnosti při utváření evropských politik, umožňuje iniciativy občanů Evropské unie směrem k evropským institucím a respektuje místní samosprávu. Lisabonská smlouva je odpovědí na kritická hodnocení od občanů s ohledem na deficit Evropské unie. Tato smlouva přináší Evropskou unii blíže k jejím občanům. Nemůžeme ani na okamžik pochybovat o tom, že uvedení v život této reformní smlouvy je absolutní nutností pro to, aby Evropská unie mohla obhájit své zájmy a hodnoty v 21. století. Bez reform, které Lisabonská smlouva přináší, je vstup dalších zemí do Evropské unie jen těžko představitelný. Vyzýváme Summit EU tento čtvrtek a pátek v Bruselu, aby podnikl vhodné kroky vedoucí k uskutečnění reformní smlouvy.

Jak pokračovat? Nejdříve musí bez omezení pokračovat ratifikační proces, i vzhledem k tomu, že již 18 zemí Smlouvu ratifikovalo. Ratifikace v ostatních zemích má stejnou platnost jako rozhodnutí v Irsku, a proto musí být stejně respektována.

Očekává se, že při zasedání Evropské rady 19. a 20. června irská vláda představí první analýzu výsledků referenda a zároveň navrhne, jak je možné společně projít touto těžkou fází evropské politiky. Irská vláda musí mít v této otázce první slovo, jednak proto, že je to zvykem, ale hlavně z úcty k výsledku hlasování v Irsku. Proto jsou všechny spekulace a hypotézy o možných řešeních před setkáním Evropské rady nemístné.

Evropský parlament bude vši svou silu a s velkým elánem přispívat k zvládnutí těchto

výzev. Očekáváme to samé také od Evropské komise a především od vlád členských států Evropské unie. Stejně tak očekáváme, že Evropský parlament bude do těchto prací do značné míry zapojen. Naším cílem zůstává, aby Lisabonská smlouva vstoupila v platnost před volbami do Evropského parlamentu v červnu 2009.